

Konceptualizace času zahrnuje u všech národů a ve všech jazycích několik společných momentů. Jsou jimi opozice času posvátného a profánního a rovněž cyklické vnímání času. Evropská myšlenková tradice k tomuto ještě přidává aristotelské pojetí času, jež filosoficky zdůvodňuje analogii mezi časem a prostorem, a také úzký vztah mezi možností vnímání času a lidskou duší, který nahlédl Aurelius Augustinus.